

כ"א ניסן תשפ"ו
13 אפריל 2026

גילוי דעת:

פרשנות תקנה 2(4) לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001

1. מטרתו של גילוי הדעת היא להציג את פרשנותה של הרשות להגנת הפרטיות (להלן: "הרשות") בנוגע להוראות תקנה 2(4) לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001 (להלן: "התקנות"), לצורך הפעלת הסמכויות המסורות לה בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "החוק").

2. תקנה 1 לתקנות קובעת איסור על העברת מידע אישי ממאגר מידע בישראל אל מחוץ לגבולותיה, אלא אם כן דין המדינה שאליה מועבר המידע מבטיח רמת הגנה על מידע אשר אינה פחותה מרמת ההגנה הקבועה בדין הישראלי, בשינויים המחויבים, וכוללת מספר עקרונות הקבועים בגוף התקנה.

3. תקנה 2 קובעת כך:

"על אף האמור בתקנה 1, רשאי בעל מאגר מידע להעביר מידע או לאפשר העברה של מידע ממאגר מידע שלו בישראל אל מחוץ לגבולותיה, אם התקיים אחד מאלה:

- (1) האדם שעליו המידע הסכים להעברה;
  - (2) לא ניתן לקבל את הסכמתו של האדם שעליו המידע וההעברה הכרחית לשם הגנה על בריאותו או שלמות גופו;
  - (3) המידע מועבר לתאגיד שנתון לשליטתו של בעל מאגר המידע שממנו מועבר המידע, והוא הבטיח את ההגנה על הפרטיות לאחר ההעברה; בפסקה זו, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;
  - (4) המידע מועבר למי שהתחייב בהסכם עם בעל מאגר המידע שממנו מועבר המידע, לקיים את התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל, בשינויים המחויבים;
- "...

4. גילוי דעת זה עוסק באפשרות העברת מידע אישי מישראל אל מחוץ לגבולותיה, בהסתמך על הוראות תקנה 2(4). גילוי הדעת יתמקד בשאלת פרשנות המונח "בשינויים המחויבים"¹, לצורך העברת המידע ממאגר מידע בישראל לגורם מחוץ לישראל.

¹ בבג"ץ 7385/13 איתן - מדיניות הגירה ישראלית נ' ממשלת ישראל (פורסם בנבו, 22.9.2014), נקבע כי ביחס להוראות חוק המטילות מגבלות מפורשות, התיבה "בשינויים המחויבים" אינה מאפשרת חריגה ממסגרת הסמכות שנקבעה

5. הרשות להגנת הפרטיות מכירה בכך כי התחייבות של מקבל המידע, במסגרת הסכם עם בעל השליטה במאגר הישראלי להעברת המידע האישי, לקיים את כלל "התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל" לא תהיה אפשרית באופן מלא בכל המדינות, בין היתר בהתחשב במסגרת החוקית במדינה אליה מבוקש להעביר את המידע ועל ידי כלל הגורמים אליהם מבוקש להעביר מידע.² על כן, מבקשת הרשות להבהיר מהם "השינויים המחויבים" שיאפשרו העברת מידע אישי מחוץ לגבולות המדינה בהסתמך על תקנה 2(4).

6. ראשית, הרשות מבהירה כי תקנה 2(4) לא תחול כאשר מקבל המידע במדינה הזרה אינו מתחייב לקיים את התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל, בטענה כי נסיבותיו האישיות או הארגוניות אינן מאפשרות לו לעשות כן, ולפיכך מדובר לשיטתו ב"שינוי מחויב". דהיינו, אין מדובר באמת מידה סובייקטיבית.

7. כמו כן, יובהר כי אין בתקנה 2(4) או באופן בו היא מתפרשת לפי גילוי דעת זה, כדי לפטור את בעל השליטה במאגר בישראל או המחזיק במאגר, מן החובות **המהותיות** החלות עליהם מכוח הוראות חוק הגנת הפרטיות הישראלי והתקנות מכוחו. זאת, לרבות במצבים בהם העברת המידע האישי נעשית במסגרת התקשרות בין בעל שליטה במאגר מידע בישראל לבין מחזיק שמקום מושבו מחוץ לישראל.³

8. הרשות מבקשת להבהיר מהן החובות מכוח חוק הגנת הפרטיות ותקנותיו שיש לכלול בהסכם לפי תקנה 2(4), על מנת שניתן יהיה להעביר מידע אישי מישראל לגורם במדינה זרה, בהסתמך על תקנה זו. פירוש הדבר, כי בהעדר התחייבות לעמוד בחובות אלה, לא ניתן יהיה להעביר מידע אישי מחוץ לישראל בהסתמך על תקנה 2(4).

הסכם להעברת מידע אישי בין בעל שליטה במאגר מידע בישראל לבין גורם מחוץ לישראל חייב לכלול התחייבות של מקבל המידע לקיים כלפי נושאי המידע התחייבויות הזהות, או שתוכנו דומה באופן מהותי, לאלו הקבועות בחוק הגנת הפרטיות הישראלי. כך למשל, על ההסכם לכלול התחייבות בדבר איסור שימוש במידע האישי שלא למטרה לשמה הוא נמסר לבעל השליטה במאגר הישראלי (סעיפים 2(9) ו-8(ב) לחוק), התחייבות למתן זכות לנושא המידע

ברישה של אותה הוראת חוק (ראו פסקה 197 לפסק הדין). בהתאם, הסיפא של תקנה 2(4) אינה יכולה לחרוג לחלוטין מההוראה לפיה על מקבל המידע במדינה הזרה לקיים את התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל.

² עם זאת, יש להדגיש כי עשויים להיות מאגרי מידע בחו"ל שיהיו כפופים לכלל הוראות הדין הישראלי על אף שבעלי השליטה בהם אינם רשומים בישראל.

³ לעניין החובות החלות על בעל השליטה במאגר המידע בעת התקשרות עם כל מחזיק, לרבות כזה שמקום מושבו מחוץ לישראל, ראו תקנה 15 לתקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז-2017 (להלן: "תקנות אבטחת מידע"). להרחבה ראו מדריך פעולה שפרסמה הרשות ליישום תקנה 15 בעת התקשרות עם גורם חיצוני (2023). המדריך [זמין כאן](#). לעניין חובתו של מחזיק לקיים את ההוראות הקבועות בתקנות אבטחת מידע, ראו תקנה 19(א). ראו גם סעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות, הקובע כי מחזיק אחראי במשותף לאבטחת המידע שבמאגר.

לעיין במידע שעליו (בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 13 לחוק) וכן התחייבות למתן זכות לבקש את תיקון המידע האישי או מחיקתו (לפי סעיף 14 לחוק). כמו כן, על ההסכם לכלול התחייבות של מקבל המידע לקיים את חובת הסודיות ביחס למידע האישי שהגיע אליו בתוקף תפקידו (לפי סעיף 16 לחוק).

9. בכל הנוגע לחובה לאבטח את המידע האישי המועבר, ניתן יהיה להסתמך על תקנה 2(4) לצורך העברת מידע מחוץ לישראל אם מקבל המידע יתחייב במסגרת ההסכם עם בעל השליטה במאגר לקיים את החובות המהותיות הקבועות בתקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז-2017 (להלן: "תקנות אבטחת מידע"), וזאת בכפוף להוראות תקנה 19 לתקנות אלו ביחס למחזיקים. לחלופין, יוכל מקבל המידע להצהיר ולהתחייב כי ארגונו קיבל הסמכה לתקן ISO/IEC 27001, מקיים את הוראותיו לרבות כל הבקורות הרלבנטיות המפורטות בנספח A לתקן זה, וכן מתחייב לקיים את החובות הקבועות בתקנות הספציפיות מתוך תקנות אבטחת מידע, המנויות בהנחיית הרשות להגנת הפרטיות מס' 3/2018 בנושא תחולת תקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע) על ארגונים המוסמכים לתקן ISO/IEC 27001.⁴

10. לצד זאת, מבהירה הרשות כי אי עמידה של מקבל המידע בחובת רישום מאגר מידע או חובת הודעה לרשות להגנת הפרטיות על מאגר מידע, הקבועות בסעיפים 8א(א) ו-8א(ב) לחוק הגנת הפרטיות, תתקבל כ"שינוי מחויב" לעניין תקנה 2(4), ככל שבמדינה אליה מועבר המידע האישי לא קיימת חובה דומה ביחס למאגר מסוג זה שממנו הועבר המידע בישראל.⁵

11. יובהר כי העברת מידע אישי לחו"ל כפופה גם להוראות תקנה 3 לתקנות, לרבות בנוגע להעברה למדינה נוספת. בעניין זה נבקש להפנות לגילוי הדעת של הרשות להגנת הפרטיות בנושא "פרשנות תקנה 3 לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001".⁶

12. נתייחס כעת לתקנות הגנת הפרטיות (הוראות לעניין מידע שהועבר לישראל מהאזור הכלכלי האירופי), תשפ"ג-2023 (להלן: "תקנות מידע מהאזור הכלכלי האירופי"). ככל שבעל השליטה במאגר מבקש להעביר אל מחוץ לישראל, בהסתמך על תקנה 2(4), מידע המצוי במאגר מידע בישראל שבו שמור גם מידע שהועבר מהאזור הכלכלי האירופי, ולמעט מידע שאדם העביר במישרין על אודות עצמו או מידע אחר המוחרג מהוראות תקנות מידע מהאזור הכלכלי

⁴ הנחיית הרשות להגנת הפרטיות מס' 3/2018: תחולת תקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז-2017 על ארגונים המוסמכים לתקן ISO/IEC 27001, [זמינה כאן](#).

⁵ במקרים בהם יחולו על מקבל המידע במדינה הזרה הוראות חוק הגנת הפרטיות הישראלי, הוא יחויב גם בחובת הרישום או ההודעה על מאגר מידע לרשות להגנת הפרטיות.

⁶ גילוי הדעת של הרשות להגנת הפרטיות בנושא "פרשנות תקנה 3 לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001", [זמין כאן](#).

האירופי,⁷ יהיה על מקבל המידע להתחייב לעמוד גם בחובות המהותיות הקבועות בתקנות 3-7 לתקנות מידע מהאזור הכלכלי האירופי, כחלק מהתחייבותו לעמוד בתנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל, כאמור בתקנה 2(4).

13. לסיום נדגיש, כי תקנה 2(4) אינה מתייחסת רק לחוק הגנת הפרטיות ולתקנות שהותקנו מכוחו, אלא באופן רחב יותר ל"תנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל". על כן, ככל שחלות על המידע המועבר הוראות דין אחרות בתחום הגנת הפרטיות או הגנת מידע אישי, על מקבל המידע להתחייב לעמוד גם בהן, ויש לבחון אם קיימות הוראות ספציפיות בדינים אלו אשר עשויות להגביל את העברת המידע למדינה זרה.

14. יובהר כי אין באמור בגילוי דעת זה כדי לגרוע מהחובות והאיסורים הקבועים בחוק הגנת הפרטיות ובתקנות לפיו.

---

⁷ יצוין כי החל מיום 1.1.2025 חלות תקנות הגנת הפרטיות (הוראות לעניין מידע שהועבר לישראל מהאזור הכלכלי האירופי), תשפ"ג-2023 גם על מידע אישי המצוי במאגר מידע בישראל יחד עם מידע אישי שהועבר מהאזור הכלכלי האירופי (ראו תקנה 2(א)(2) לתקנות אלו).